

اگر کرزی برود کی می آید؟

درینروز ها که بازار کاندیداتوران انتخابات ریاست جمهوری گرم است ، عده ای با آراستن و پیراستن مشق ریاست میکنند. سیاستمداران، نخبگان ، قدرتمندان، زورمندان، تفگسالاران، برای ابقای قدرت و یا برگشت قدرت از دست رفته تلاشهای مبتکرانه و مزورانه میکنند، وبا زد و بندها و وعده های پر منفعت دید و بازدیدها هر طرف جریان دارد. هر یک با طرح برنامه ها و کار نامه های جدید خود را وارث حقیقی کرسی شکسته ریاست جمهوری بجای آقای کرزی میدانند. بعضیها جهت دلجویی دوستان و یاران قدیم و آزردہ خاطر و از یاد رفته خود میشتابند، تا با سپردن وعده های پست و مقام بار دیگر ، همکار ، همیار و همقطار او شود. بنا دعوتهای باشکوه و خیره کننده چشمها در قصر های مجال تحت عنوان مهمانی و آشتی بر پا میگردد.

مصارف این دعوتهای همه از خون شهیدان و حق یتیمان و بیوه زنان است .

این قصرها یقینا از پول اختلاس ، رشوه و قاچاق مواد مخدر ، فروش سلاح، فروش املاک و جایداد های دولتی، حقوق ایتم، حقوق وارثین شهدا، معلولین و معیوبین میباشد.

جنایتکاران باکمال بی شرمی از هیچ نوع ظلم و ناروا چون طالبان بر مردم بیچاره بی همه چیز دریغ نمی دارد. بیچاره ملت مظلوم افغان با عقیده پاک اسلامی انتظار انتقام در روز شمار را دارند.

سیاسیون محترم کشور بلا کشیده و بلا رسیده افغان ! شما همه آرزومند شرکت برای پست ریاست جمهوری هستید و یا در تیم کاری یکی از کاندیداتوران عضو فعال و بازوی توانای آینده شخص ریس جمهور میباشید ، آیا گاهی از خود پرسیده اید در گذشته چه بلاهای بر سر ملت آورده اید؟ وچقدر مصدر خدمت شده اید؟ این ثروت و دارایی بیحساب و باد آورده را از کجا بدست آورده اید؟ ملت بیچاره و بی پناه و دربردر هر یک تان را خوب میشناسند ،دیر نخواهد بود تا شما را چون صدام حلق آویز کنند.

افغانهای آواره، کوچیان دوره گرد بی خانه دور دنیا ،آرزوی بر گشتن به میهن خویش را دارند، دوری فامیل، اقوام، دوستان و بی وطنی خیلی دشوار و تحمل نا پذیر است،خصوصا زندگی آواره گان ما، در پاکستان و ایران.

ملت بی دفاع و بی پناه افغانستان چشم براه زعامت جدید و **کاغذ پیچ** می باشد عده ای خوابهای خوش و ، عده ای هم خواب از سر شان پریده که مبادا روز بازپرس و کیفر نزدیک است.

کандیدان محترم !چند سوال کوتاه ملت ما از شما دارند تا بدانند شما ها با کدام اندیشه در صحنه وارد میشوید و تعهد تان برای ملت چیست لطفا به چند سوال کوتاه پاسخ ارایه فرمایید ؟

۱- آیا شما تعهد میدارید که با کادرهای ورزیده و تازه نفس مرتکبین جرایم، جنایات، اختلاس، دزدی، قاچاق، آدم ربایی، رهنی، انتحاری انفجاری، و غیره و غیره ظالمان و خائنان و جنایتکاران را به میز محاکمه و عدالت بکشانید و حق مظلوم را از ظالم بستانید؟

۲- آیا عدالتخواهی را از خود و از تیم کاری خود آغاز خواهید کرد؟

۳- صداقت و امانت داری خود و تیمکاری خود را برای ملت مظلوم ثابت خواهید کرد، گرچه خود نیک میدانید ملت افغان اکنون کور و کر نیستند، چشمهای باز دارند و گوشهای شنوا، خائنان، دزدان، چپاولگران را خوب میشناسند و باز هم منتظر روز موعود هستند.

۴- موقف شما در برابر حملات توپخانه ای پاکستان چیست آیا شما هم مهر سکوت بر لب خواهید داشت؟ ویا بطور مشخص پلان و پالیسی عملی با کشورهای مداخله گر پاکستان و ایران خواهید داشت؟

۵- آیا با طالبان برادران محترم کرزی مصالحه یا مقابله میدارید؟

۶- جهت تامین امنیت آیا کدام طرح و پلان خاص دارید و نظر شما راجع به آینده حزب اسلامی حکمتیار چیست؟

۷- طرح و پلان شما راجع به پیامد نا اندیشه و نا بخردانه ایجاد مدارس دینی که قشر عظیم بیکار و طالب در آینده به جامعه تقدیم میکند چه خواهد بود؟ در سال ۲۰۰۶ طرح ایجاد ۳۱۴ باب مدرسه از طرف وزارت معارف ریخته شد و در همان سال ۲۱۲ باب مدرسه فعال گردید که در آن ۵۸۰۰۰ طالب مصروف آموزش گردید. و اکنون شمار مدارس بالغ بر ۲۵۰۰ باب میباشد.

۸- تدریس زبان اردو با کرکولم پاکستانی در ولایت پکتیا و سایر مناطق تحت کنترل طالبان که در آینده نه چندان دور در دسری بوجود می آورد که ادعای پاکستان بر آن مناطق را تثبیت میسازد درین باره آیا توجه نموده اید؟

۹- راه کار شما برای جلوگیری از چلند روپیه پاکستانی و تومان ایرانی بجای پول افغانی چیست آیا گاهی بدین معضله فکر نموده اید؟

۱۰- با قطع کمکهای خارجی که مصارف قوای مسلح، پولیس ملی و امنیت ملی، که سالانه بالغ بر چهار میلیارد دالر امریکای میشود، دولت افغانستان به هیچ صورت توان پرداخت این رقم درشت را ندارد آیا راجع به احیای دو باره خدمت زیر بیرق بطور اجباری فکر نموده اید؟

۱۱- شما نیک میدانید که بیش از ۸۰٪ ملت افغانستان بصورت مستقیم و یا غیر مستقیم زندگی و پیشه شان وابسته به زراعت میباشد، عدم آب کافی، ماشین آلات زراعتی، کود کیمیایی، ادویه ضد آفات و امراض حیوانی و نباتی، عدم دسترسی به قرضه های زراعتی همه مشکلات است که دامنگیر زارعان میباشد. آب منبع اصلی و اساسی زراعت میباشد که متأسفانه دریاها و خروشان ما مهار نشده و کشور های همسایه سود میبرد و به هیچ عنوان اجازه اعمار سد های آبگردان را برای ما ممکن نمی سازد، چنانچه بند سلما هرات و بند کمال خان در نیمروز در زمان ریاست محمد داود خان آغاز گردید همچنان بند آبگردان بخش آباد ولایت فراه ده سال قبل آغاز گردید ایران با فرستادن نوکران

خود جلو اعمار این سد ها را می گیرد. در یک گزارش سال قبل آمده بود که ایران سالانه به ارزش ۲۲ بلیون دالر امریکای آبهای شیرین نوشیدنی افغانستان را به کشورهای عربی صادر میکند.

همسایه جنوب شرقی ما پاکستان هدف از نا امن کردن افغانستان علاوه بر دیگر مسایل سیاسی و اقتصادی جلوگیری از اعمار بند های آبگردان بر روی دریا های کنر، علیشنگ، علینگار دریای پنجشیر دریای کابل و سایر منابع آبی ما میباشد. آیا برای اعمار بند های آبگردان و بند های برق طرح و نقشه ای دارید؟

۱۲- صنعت: بعد از فرو پاشی طالبان فرهنگ ایجاد سرمایه گذاری در افغانستان به میان آمد و زود رشد نمود گرچه با موانع عدیده چون عدم پارکهای صنعتی، عدم کارگران ماهر و فنی کمبود آب و برق و عدم امنیت خصوصا در شاهراها، از چالشهای بزرگ بشمار می آید ولی از همه عمده تر رقابت اموال ارزان وارداتی بدون کیفیت ایرانی پاکستانی و چینی میباشد که، صنعتکاران و صاحبان فابریکه ها را با مشکل رقابتی مواجه نموده اند که در نتیجه اکثر کارخانه ها مسدود شده است، درین باره چه طرح که قابل عملی باشد دارید؟

معادن: با آنکه ملت افغانستان با فقر و تنگ دستی دست و گریبان است اما کشور ما از معادن سرشار بر خوردار میباشد که بطور غیر فنی از طرف افراد به اصطلاح زورمند مورد بهره برداری قرار میگیرد. طور تقریبی ارزش معادن کشور بالغ بر سه تریلیون میباشد.

به صدها سوال دیگر هنوز باقیست که در آینده به ان خواهیم پرداخت.